

Η κοινοβουλευτική ψήφος “παρών”

Παρακολουθώντας τις συνεδριάσεις της Βουλής παρατηρούμε ότι κατά την διάρκεια της ψηφοφορίας πολλοί βουλευτές προκρίνουν και αποφασίζουν και ψηφίζουν “Παρών” ή αποχωρούν από την αίθουσα, κι’ έτσι αποφεύγουν να λάβουν συγκεκριμένη θετική ή αρνητική απόφαση για το θέμα το οποίο εξετάζεται και με την ψήφο τους αποφασίζεται.

Στο Σύνταγμά μας υπάρχει διάταξη, η οποία ρητά και με σαφήνεια καθορίζει ότι “Οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση”. {παρ. 1 άρθρου 60}.

Παρά την ευρεία και χωρίς ιδιαίτερα περιορισμούς αυτή αρμοδιότητα πολλοί βουλευτές κατά την άσκηση των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων, κυρίως την ψήφιση διατάξεων νομοσχεδίων ή άρσης βουλευτικής ασυλίας συναδέλφων τους, αποφεύγουν να διατυπώσουν ευθαρσώς και με παρρησία την γνώμη τους και καταφεύγουν στην αμφιλεγόμενη λύση ψηφίζοντας “παρών”.

Σύμφωνα με επιστημονικές αναλύσεις και την γνώμη έγκριτου, διακεκριμένου και αξιόλογου συνταγματολόγου {εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ} η ψήφος “Παρών” ισοδυναμεί με την ψήφο “Απών” και σημαίνει άρνηση γνώμης και διατύπωσης θέσης, αδυναμία ανάληψης ευθύνης, η οποία απορρέει από το λειτούργημά τους ή αποχώρηση από την αίθουσα, ενέργεια η οποία αποτελεί επονείδιστο και αποκρουστικό είδος κοινοβουλευτικής συμπεριφοράς.

Η συμπεριφορά αυτή των βουλευτών είναι αδικαιολόγητη και σύμφωνα με τον όρκο τους και στην ευρεία κοινοβουλευτική ασυλία, την οποία παρέχει το Σύνταγμα, ότι “Ο βουλευτής δεν καταδιώκεται ούτε εξετάζεται με οιονδήποτε τρόπο για γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων”. {παρ. 1 άρθρου 61}.

Μεταξύ των καθηκόντων των βουλευτών καθορίζεται και η υποχρέωση αυτών, όπως πριν αναλάβουν καθήκοντα δώσουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον οριζόμενο από το Σύνταγμα όρκον “Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντα μου”. {παρ. 1 άρθρου 59}. Ο όρκος συντελεί στην κανονική και ομαλή λειτουργία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Μερικοί αρνούνται τον όρκο αυτόν και προτιμούν τον λεγόμενο “πολιτικόν”, ο οποίος όμως δεν προβλέπεται και δεν καθορίζεται στο Σύνταγμά μας.

Οι περιγραφόμενες κοινοβουλευτικές ενέργειες των βουλευτών, ήτοι η άρνηση του καθορισμένου όρκου, η κοινοβουλευτική ψήφος “παρών” ή η αποχώρηση από την αίθουσα κατά την ψηφοφορία, ισοδυναμούν με παραβίαση του Συντάγματος εντός του “Ναού της Δημοκρατίας”.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Με Τιμή

Νικόλαος Ζαρκάδας

Υποστράτηγος ε.α.